ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Πολιτικό αδιέξοδο και βία στην Τουρκία

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΣΕ... ΚΗΔΕΙΕΣ

ΑΓΚΥΡΑ. (Ίδ. Υπ.).— Καθώς η Τουρκια προχωρεί πρὸς τὶς ἐκλογὲς τοῦ Ἰουνίου, ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν Ἀριστερῶν καὶ τῶν Δεξιῶν φοιτητῶν συνεχίζεται καὶ ἐπεκτείνεται ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, στὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐκλογέων θὰ εἶναι πρόβλημα, ἂν σκεφθεῖ κανένας τὴν μεγάλη ἔνταση καὶ τὸν φανατισμὸ ποὺ ἐπικρατοῦν ἀνάμεσα στοὺς ὀπαδοὺς τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ἕνα μέλος τοῦ μικροῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διακηρύσσει: «Σὲ μιὰ χώρα ὅπου, οὔτε τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως δὲν γνωρίζουν τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸ τῶν νέων ποὺ ἔπεσαν θύματα πολιτικῶν ὁλοφονιῶν, τὸ νὰ ἀποπειραθεῖ κανένας ἐκλογεύς, πρὶν ἀλλάξει ἡ σημερινὴ κατάσταση, εἶναι σὰ νὰ στέλνει προσκλήσεις γιὰ νέες καὶ πολὺ περισσότερες κηδεῖες».

Οἱ ἐπίσημοι ἀριθμοὶ ἀναφέρουν ὅτι, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια, σκοτώθηκαν σὲ ἐπεισόδια πολιτικῆς βίας 152 ἄτομα καὶ τραυματίσθηκαν πάνω ἀπὸ 3.000. Οἱ συλλήψεις περιορίζονται σὲ 60 μόνο.

Οἱ ἀριθμοὶ ὅμως αὐτοὶ «ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα» ὅπως ὑποστηρίζουν δημοσιογραφικοὶ κύκλοι.

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

Ὁ κύκλος τῆς βίας συνεχίζεται μὲ τὸ γνωστὸ τρόπο: Δεξιοὶ σκοτώνουν «ἐξ ἐνέδρας» ἀριστερούς φοιτητές, οἱ ὁποῖοι, σὲ λίγες μέρες, ἀντιδροῦν μὲ ἀνάλογα ἀντίποινα. Δεξιοί ἐπιτίθενται ἐναντίον φοιτητικῶν ἑστιῶν ποὺ κατέχονται ἀπὸ ἀριστεροὺς καὶ ἀμέσως ἀριστεροί ἐξαπολύουν ἐπιθέσεις σέ ἄλλες ἑστίες στὶς ὁποῖες τὸν ἔλεγχο ἔχουν οἱ δεξιοί. Τουλάχιστο 12 μάχες —κατὰ μέσο ὅρο — δίνονται κάθε μέρα, ἔξω ἀπὸ αἵθουσες διδασκαλίας σέ ὁλόκληρη τὴ χώρα.

Ἐκρήξεις βομβῶν γίνονται, ὀχεδὸν κάθε νύχτα στὶς μεγάλες πόλεις καὶ Τράπεζες ληστεύονται κυρίως ἀπὸ Ἀριστερούς ποὺ μὲ τὸν τρόπον αὐτό, βρίσκουν χρήματα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν παρανόμων ὀργανώσεών τους.

Ἡ Ἀνώτερη Παιδεία ἔχει, συσιαστικά, παραλύσει καὶ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἐννέα Πανεπιστήμια καὶ τὶς ἐννέα Ἀκαδημίες τῆς Τουρκίας μένουν κλειστά.

Οἱ συγκρούσεις καὶ γενικώτερα ἡ πολιτικὴ βία ἔχει ἐπεκταθεῖ καὶ στὴ Μέση Ἐκπαίδευση Τὸ ἕνα πέμπτο τῶν νεκρῶν ἦταν μαθητὰ ἢ μαθήτριες γυμνασίων.

Οἱ Δεξιοί φοιτηταί ποὺ ἀνήκουν —οἱ περισσότεροι στὶς γνωστές «Ἰδεολογικὲς Λέσχες» — ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ Τουρκία πρέπει νὰ ἀποκτήσει τὴν ἀνεξαρτησία της ἀπὸ τὶς ξένες ἐπιρροές καὶ νὰ ἐπιστρέψει στὶς παραδοσιακὲς ἀξίες. Εἶναι φανατικὰ ἀντικομμουνιστὲς καὶ προσηλυτίζουν μέλη, ἐξαίροντας τὸ ἔνδοξο παρελθὸν τῆς Τουρκίας, στὴν Κεντρικὴ Ἀσία καὶ ἀργότερα στὴν Ἀνατολία.

Οἱ Ἀριστεροὶ χαρακτηρίζονται σὰν «ἐπαναστάτες», καὶ δὲν ἔχουν τὴν ἑνότητα τῶν Δεξιῶν. Ἐκπροσωποῦν ὅλη τὴν κλίμακα τῶν ἀριστερῶν τάσεων τῆς ἐποχῆς μας. Ὑπάρχουν, βέβαια Μαοϊκοί, καθὼς καὶ «σοβιετόφιλοι», ὑποστηρικτὲς τῆς Μόσχας.

Ὁ Φεχμὶ Κοφτέγλου, μαοϊκὸς ὑποστηρίζει ὅτι οἱ Ἀριστεροὶ εἶναι περισσότεροι μεταξὺ τῶν 250.000 σπουδαστῶν τῶν τουρκικῶν Πανεπιστημίων, ἀλλὰ «ἡ ἄλλη πλευρὰ εἶναι πιὸ μαχητικὴ καὶ καλύτερα ὀργανωμένη».

Ὁ Καζὶμ Ὀζντέν, «Ἰδεαλιστὴς» (Δεξιός), ἰσχυρίζεται «Ἐμεῖς δὲν θέλουμε τὴ βία, ἀλλὰ ὅταν δεχόμαστε ἐπιθέσεις ἀναγκαζόμαστε νὰ ἀπαντήσουμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο».

«Βγαίνουμε ἔξω σὲ ὁμάδες καὶ ποτὲ δὲν περνοῦμε μόνοι ἀπὸ ὁρισμένους δρόμους», λέει ὁ Ἐντὲρ Σοναλὶ μέλος μιᾶς ἐπαναστατικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἀριστερᾶς.

«Ὁρισμένοι δρόμοι ἀνήκουν σ' αὐτούς, στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἄλλοι σὲ μᾶς», προσθέτει.

Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἄκρων ὑπάρχουν οἱ... Οὐδέτεροι ποὺ φαίνεται ὅτι ...πληρώνουν τὰ σπασμένα, ἂν καὶ εἶναι οἱ περισσότεροι.

Σύμφωνα μὲ μιὰ ἔρευνα ποὺ ἔγινε στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὰ 69% τῶν φοιτητῶν δὲν ἀνήκουν σὲ κομμιὰ ὀργάνωση, οὔτε τῆς Ἀριστερᾶς, οὔτε τῆς Δεξιᾶς.

Μία φοιτήτρια, ποὺ παρακάλεσε νὰ μὴ γίνει γνωστὸ τὸ ὄνομά της, δήλωσε σὲ ξένο δημοσιογράφο:

«Γίνονται συγκρούσεις, κλείνουν τὰ Πανεπιστήμια καὶ πηγαίνουμε στὰ σπίτια μας. Ὅταν ξαναρχίζουν οἱ παραδόσεις, φοβᾶμαι νὰ πάω στὸ Πανεπιστήμιο».

Ὁ Φαχρὶ Μπιρινζίογλου, φοιτητὴς τῆς Νομικῆς, ἔχει ἀνάλογο πρόβλημα:

«Ἐνδιαφέρομαι, κυρίως, νὰ τελειώσω τὶς σπουδές μου, ἀλλὰ δὲν μ' ἀφήνουν. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ποιὸς ἀρχίζει τὴ βία, ἡ ποιὸς φταίει. Ὅλες οἱ πλευρὲς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα ὑπάρξεως ἄλλων ἰδεολογιῶν. Ὅλοι πρέπει νὰ ντρεπόμαστε. Ἡ σημερινὴ κατάσταση δὲν εἶναι πολιτισμός. Εἶναι ἰδεολογικὴ καὶ πολιτιστικὴ βαρβαρότητα».

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κενὰν Μπουλούτογλου, θεωρεῖ τὴν ἀστυνομία ὑπεύθυνη γιὰ τὴν κλιμάκωση τῶν ταραχῶν. Τονίζει ὅτι ἡ ἀνικανότητα τῆς Ἀστυνομίας νὰ συλλάβει τοὺς δολοφόνους καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσει στὰ δικαστήρια, «ἔχει ἀποθρασύνει τοὺς ἐγκληματίες ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλες τὶς παρατάξεις».

Το «σύγχρονο» σπίτι του «νοικοκυριού»

ΓΙΑΤΙ ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ ΤΟΣΑ ΕΙΔΗ

ΠΑΡΙΣΙ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). —Τὸ 46ο «Σαλόν» σύγχρονου σπιτιοῦ ποὺ ἄνοιξε τὶς πύλες του στὸ Παρίσι, ἔγινε καὶ πάλι ὁ μαγνήτης ποὺ τράβηξε τὶς Παριζιάνες — μὰ καὶ πολλοὺς Παριζιάνους — σ' αὐτὴ τὴ θαυμαστὴ ἔκθεση ὅπου οἱ καλὲς νεράϊδες τοῦ νοικοκυριοῦ προσφέρουν τὶς ὑπερφυσικὲς δυνάμεις τους, ἐναντι μικρᾶς δαπάνης, στὴν κάθε νοικοκυρά:

«Πατᾶτε αὐτὸ τὸ κουμπί, λένε καὶ ἔχετε ἀμέσως ροῦχα πιὸ λευκὰ ἀπὸ τὸ λευκό, χρωματιστὰ ποὺ λάμπουν καὶ ἀστράφτουν, μάλλινα πιὸ ἁπαλὰ ἀπὸ τὸ βελοῦδο...».

«Πατᾶτε αὐτὸ τὸ σπραίη καὶ ἔχετε τζάμια πεντακάθαρα, φοῦρνο χωρὶς στίγματα, χαλιὰ χωρὶς λεκέδες...». «Γιατὶ νὰ εἶστε ἀναχρονιστικὰ συντηρητική; Μὲ τὸ καινούργιο πλυντήριο πιάτων ποὺ σᾶς προσφέρουμε θὰ ἔχετε ὄχι μόνο πιάτα καὶ ποτήρια, μὰ καὶ τεντζερέδια ἀστραφτερά...».

Στὸ 46ο «Σαλόν» τοῦ σπιτιοῦ ὅλα μοιάζουν ὄνειρο: Ὁ αὐτοματισμὸς μεταμορφώνει τὴ γυναίκα σέ ἀληθινὴ «νεράϊδα τοῦ σπιτιοῦ» μιὰ ποὺ τὴν ἐφοδιάζει μὲ ὅσες μαγικὲς μπαγκέτες θέλει: Ἀρκεῖ μιὰ κίνηση τῆς μπαγκέτας γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν ὡς διὰ μαγείας λεκέδες καὶ βρωμιές, ὅπου κι ἂν βρίσκονται. Ἀπὸ τὰ ροῦχα, ἀπὸ τὰ παπούτσια, ἀπὸ τὰ πατώματα, ἀπὸ τὶς κουρτίνες, ἀπὸ τὴν κουζίνα κι ἀπὸ τὸ σαλόνι, ἀπὸ τὸ μπάνιο κι ἀπὸ τὴν κρεβατοκάμαρα. Ὅλα εἶναι πολὺ ὡραῖα καὶ μαγευτικὰ στὸ «Σαλόν», ὅπου οἱ καλὲς νεράϊδες τῆς βιομηχανίας, ἠλεκτρικῶν συσκευῶν νοικοκυριοῦ, τῆς βιομηχανίας ἀπορρυπαντικῶν, τῆς βιομηχανίας χρωμάτων καὶ βερνικιῶν προσπαθοῦν νὰ πείσουν πὼς ἂν δὲν ἀγοράσεις τὰ εἴδη τους ἡ ζωή σου δὲν ἔχει κανένα νόημα.

Κι' οἱ γυναῖκες σπεύδουν νὰ ἀγοράσουν. Γιὰ νά... βοηθήσουν τὶς γυναῖκες τους φυσικὰ προσφέροντάς τους τὸ νέο θαυματουργὸ εἶδος ποὺ θὰ κάνει νὰ γκρινιάζουν λιγότερο μὲ τὶς λάσιες ποὺ ὁ σύζυγος κουβαλάει στὰ παπούτσια του, μὲ τὶς σαπουνάδες ποὺ ἀφήνει στὸ μπάνιο, μὲ τὸν καφὲ ποὺ χύνει στὴν κουζίνα. Ἔτσι, τὰ σπίτια ἀστράφτουν ἀπὸ καθαριότητα καὶ οἱ βιομηχανίες ἀστράφτουν ἀπό... κέρδη, κι' ὅλοι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι.

Εἶναι, στ' ἀλήθεια, ὅλοι εὐχαριστημένοι. Καὶ προπαντὸς ἡ γυναίκα στὴν ὁποία ἀπευθύνονται οἱ καλὲς νεράϊδες τῆς βιομηχανίες, γιὰ νὰ τὴν ἐλαφρώσουν ἀπὸ τοὺς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ καὶ νὰ τὶς ξεκουράσουν, εἶναι εὐχαριστημένη; Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη ἀντίρρηση πανω σὲ ἕνα αὐταπόδεικτο γεγονός; Ἡ σύγχρονη νοικοκυρὰ μπορεῖ νὰ ἔχει ἕνα ἀληθινὰ καθαρὸ σπίτι, χωρὶς νὰ κάνη τὶς ἐξοντωτικὲς δουλειὲς στὶς ὁποίες ἦταν κατάδικασμένη ἡ μητέρα της, καὶ πολὺ περισσότερο ἡ γιαγιά της. Μπορεῖ νὰ φανταστεῖ κανεὶς σήμερα μιὰ νοικοκυρὰ νὰ βγάζει τὸ στρῶμα της ἢ τὸ χαλί της, στὸ μπαλκόνι γιὰ νὰ τὸ πινάξη μ' ἐκεῖνη τὴν καλαμένια βέργα ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ γιαγιάδες μας; Μπορεῖ νὰ τὴ φαντασθεῖ μὲ τὴ μπατανόβουρτσα νὰ σοβεστώνει τοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ της; Μπορεῖ νὰ τὴ φαντασθεῖ σκυμμένη στὴ σκάφη, νὰ κάνει τὴ μπουγάδα της. Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἂς εἶναι καλὰ οἱ «μηχανές» της.

Ο ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

ΜΟΝΟ ποὺ οἱ μηχανές, οἱ χημικὲς οὐσίες, τὰ σπραίη, δὲν δουλεύουνε μόνα τους. Ἐλαφρώνουμε ἀπὸ τὸν κόπο, ὄχι ὅμως καὶ ἀπὸ τὸ χρόνο. Ἔτσι, τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει ποιοτικά, ὄχι ὅμως καὶ ποσοτικά. Ἡ σημερινὴ γυναίκα καταναλώνει γιὰ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ τόσο χρόνο ὅσο καὶ ἡ γιαγιά της.

Σὲ πολλὲς περιπτώσεις, μάλιστα καταναλώνει περισσότερο χρόνο, γιατὶ οἱ σύγχρονες «ἀνέσεις» ἀπαιτοῦν συντήρηση ποὺ δὲν ἀπαιτοῦνταν ἄλλοτε. Παράδειγμα: Ἡ πλαστικὴ μπογιὰ στοὺς τοίχους «πλένεται». Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει πὼς πρέπει νὰ τὴν πλένετε. Ἡ γιαγιὰ ἀσβέστωνε τὸ πολὺ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, τὸ σπίτι της. Ἡ ἐγγονὴ πρέπει νὰ γυρνάει μ' ἕνα σφουγγάρι ποτισμένο στὸ «εἰδικὸ» ἀπορρυπαντικό, γιατὶ ὁ πλαστικὸς τοῖχος δὲν σηκώνει οὔτε ἕνα λεκέ. Ἐκτὸς ἂν θέλει νὰ βγάλει τὴ φήμη πὼς ἔχει «βρώμικο» σπίτι. Τὸ μπάνιο, ἡ κουζίνα, ἔχουν στοὺς τοίχους πλακάκια. Γιὰ νὰ «πλένωνται», φυσικά. Κι' ἔτσι ἡ σύγχρονη γυναίκα, τὰ πλένει. Γιατὶ εἶναι ἀπρουσιάστικο τὸ βρώμικο πλακάκι στὸν τοῖχο!!!

Ἔτσι, δημιουργεῖται ἕνας φαῦλος κύκλος, μέσα στὸν ὁποῖο στριφογυρνάει ἡ σημερινὴ νοικοκυρά δὲν ἐννοοῦμε μόνο τὴ γυναίκα ποὺ δὲν ἐργάζεται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐργαζόμενη, μιὰ ποὺ καὶ ἡ ἐργαζόμενη εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ζεῖ σὲ καθαρὸ σπίτι τοῦ σπιτιοῦ. Ἕνας φαῦλος κύκλος ποὺ μᾶς προσφέρει συσκευὲς καὶ χημικὲς οὐσίες γιὰ νὰ εἶναι ὅλα καθαρὰ καί, ταυτοχρονα, συσκευές, ἐπιφάνειες ἐπιπλα, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι πάντα καθαρά. Καὶ ὁ κύκλος μεγαλώνει ὅσο πληθαίνουν τὰ ἐξειδικευμένα προϊόντα ποὺ καθαρίζουν ἕνα μέρος τοῦ... ἐξειδικευμένου προϊόντος ποὺ «πρέπει» νὰ εἶναι καθαρό. Μὲ ἄλλα σπραίη θὰ καθαρίσουμε τὸ φοῦρνο καὶ μὲ ἄλλο τὸ μάτι τῆς κουζίνας μας, μὲ ἄλλο προϊὸν θὰ καθαρίσουμε τὸ μπάνιο καὶ μὲ ἄλλο τὸ νεροχύτη, ἄλλο ἀπορρυπαντικὸ θὰ χρησιμοποιήσουμε γιὰ τὸ σῶμα μας — ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ σπίτι.

Ὅταν προσπαθήσει κανεὶς νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴ μαγεία τῶν διαφημίσεων καὶ νὰ κοιτάξει μὲ ψύχραιμο καὶ ἀντικειμενικὸ μάτι τὸν ἐξοπλισμὸ ποὺ θεωρεῖται σήμερα ἀπαραίτητος γιὰ νὰ λειτουργήσει ἕνα σπίτι, θὰ διαπιστώσει χωρὶς δυσκολία ὅτι ἡ κατοικία μας εἶναι ἕνας χῶρος καταναλώσεως οἰκιακῶν συσκευῶν καὶ ἀπορρυπαντικῶν. Εἰδικὰ κατασκευασμένος γιὰ νὰ κατανα λώνει τὰ προϊόντα τῶν βιομηχανιῶν ποὺ φροντίζουν γιὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν τάξη τῶν σπιτιῶν μας. Εἶμαστε, λοιπόν, «θύματα» τῶν βιομηχανιῶν, ποὺ μᾶς πείθουν μὲ τὴν ἀδιάκοπη διαφήμιση καὶ τὴν ἀξιοθαύμαστη προβολὴ τῶν προϊόντων τους, πὼς πρέπει νὰ εἴμαστε ἀγοραστές τους. Ἡ μήπως ἡ σημερινὴ κοινωνία ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη κλίση πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν τάξη, ἔτσι, πού νὰ γίνεται ἕνας ἀχόρταγος καταναλωτὴς ὅλων αὐτῶν τῶν προϊόντων;

ΤΕΧΝΗΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Θὰ ἦταν ἄδικο νὰ κατηγορήσει κανεὶς τὶς βιομηχανίες ὅτι μᾶς ἐπιβάλλουν τὰ προϊόντα τους, κάνοντάς μας μιὰ συστηματικὴ πλύση ἐγκεφάλου. Ἂν ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὰ εἴδη πού μᾶς βομβαρδίζουν νὰ ζοῦμε σ' ἕνα καθαρὸ περιβάλλον, καμμιὰ διαφήμιση δὲν θὰ μᾶς ἔπειθε νὰ τὰ ἀγοράζουμε. Συνεπῶς, τὰ βασικὰ εἴδη ποὺ μᾶς προσφέρονται ἐξυπηρετοῦν πραγματικὲς ἀνάγκες. Ἡ προσπάθεια γιὰ ἕνα καθαρὸ οἰκιακὸ περιβάλλον εἶναι σύμφυτη μὲ τὴ ζωὴ στὶς πόλεις, καὶ ἀκολουθεῖ, στὴν ἐξέλιξή της, τὴν ἐξέλιξη τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου στὰ θέματα τῆς ὑγιεινῆς.

Οἱ πολυάνθρωποι οἰκισμοί, καὶ ἰδιαίτερα οἱ πόλεις τῆς βιομηχανικῆς κοινωνίας, εἶναι ἔργο στάσια παραγωγῆς ρύπου. Καὶ δὲ μιλᾶμε γιὰ τὴ βιομηχανικὴ ρύπανση, ἀλλὰ γιὰ τὴ ρύπανση ποὺ ἀναπόφευκτα παράγεται ἀπὸ τὴ διαβίωση χιλιάδων ἀνθρώπων στοὺς κλειστοὺς χώρους τῶν κατοικιῶν καί, γενικώτερα, στοὺς στενοὺς χώρους τῶν πόλεων. Τὸ τεῖχη ποὺ ὑψώθηκαν γύρω ἀπὸ τοὺς παλαιότατους ἀνθρώπινους οἰκισμοὺς γιὰ νὰ προστατέψουν τοὺς κατοίκους τοὺς ἀπὸ κάθε ἐχθρό, ἀπομόνωσαν ἤδη τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ φύση, καθὼς ἔβαλαν φραγμὸ στὴν ἀνακύκληση τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν. Ἡ φύση ἔχει τοὺς δικούς της μηχανισμοὺς καθαρισμοῦ καὶ ἀπορρυπάνσεως, γι' αὐτὸ καὶ τὸ κανονικὸ φυσικὸ περιβάλλον εἶναι πάντα καθαρό. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἀποτελοῦσε μέρος αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος, δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἔχει σημαντικὰ προβλήματα καθαριότητας. Καὶ ὡς σήμερα, ὁ κάτοικος τῆς ὑπαίθρου ἔχει πολὺ λιγώτερα τέτοια προβλήματα ἀπὸ τὸν κάτοικο τῶν πόλεων.

Μπορεῖ ὅμως νὰ ἀκεφτεῖ κανεὶς τί θὰ συμβεῖ ἂν σταματήσουν νὰ λειτουργοῦν σὲ μιὰ μεγάλη πόλη τὰ συστήματα ἀποχετεύσεως, τὰ συστήματα παροχῆς νεροῦ, οἱ ὑπηρεσίες ποὺ μαζεύουν τὰ σκουπίδια; Οἱ πόλεις ἔχουν ξεχυθεῖ ἔξω ἀπὸ τὰ παλιὰ τους τεῖχη, ἁπλωνονται ἀνησυχητικὰ σὲ ἔκταση καταστρέφοντας τελείως τὸ φυσικὸ περιβάλλον ποὺ τὶς κύκλωνε παλιότερα, κι' ἔτσι εἶναι σαν νὰ κουβαλοῦν πάντα μαζί τους, σὲ ὅσο μεγάλη ἀκτίνα κι' ἂν ἁπλώνονται, τεῖχη ἀόρατα ποὺ τὶς ἀπομονώνουν ἀπὸ τὴ φύση κι' ἀπὸ τοὺς αὐτόματους μηχανισμοὺς καθαρισμοῦ ποὺ ἡ φύση διαθέτει.

Εἶναι βέβαιο ὅτι, πάνω στὶς ἀληθινὰ χρήσιμες συσκευές — τὴν ἠλεκτρικὴ κουζίνα, τὸ ἠλεκτρικὸ πλυντήριο, τὴν ἠλεκτρικὴ σκούπα κλπ. — ἀναπτύσσεται ἡ ὑπερβολή. Τὸ καινούργιο «μοντέλλο», ποὺ δὲ διαφέρει ἀπὸ τὸ προηγούμενο παρὰ ἐλάχιστα ἢ σχεδὸν καθόλου. Ἡ κατανάλωση στηρίζεται, ἁπλῶς, στὸ ἀνανέωσιμο ποὺ δημιουργεῖται καὶ σ' αὐτὰ τὰ εἴδη, ὅπως δημιουργεῖται καὶ στὸ αὐτοκίνητο. Τὸ τελευταῖο μοντέλλο, εἴτε στὸ αὐτοκίνητο εἴτε στὸ ἠλεκτρικὸ μαγειῶ εἶγινε ἕνα δεῖγμα τῆς κοινωνικῆς μας στάθμης. Κ' ὅ,τι δὲν ἔχει, βέβαια, καμμιὰ σχέση μὲ τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες ποὺ ἐξυπηρετεῖ, κατὰ βάση, ἡ πολύτιμη αὐτὴ συσκευή.

Ἐξ ἴσου βέβαιο εἶναι ὅτι πολλὰ ἀπορρυπαντικὰ «ἐξειδικευμένα», δὲν εἶναι καθόλου ἐξειδικευμένα. Μὲ μιὰ μικρὴ τροποποίηση στὴ μορφὴ καὶ μὲ μιὰ μεγαλύτερη τροποποίηση στὴ συσκευασία, τὸ ἴδιο προϊὸν μᾶς πουλιέται δύο φορές, κι' ἔτσι αὐξάνει ὁ κύκλος ἐργασιῶν καὶ τὸ κέρδος τῆς βιομηχανίας. Βέβαιο εἶναι ἀκόμη ὅτι, καθὼς ἡ βιομηχανικὴ ρύπανση δυσκολεύει καὶ περισσότερο τὴ ζωὴ στὶς πόλεις, καθὼς οἱ κατοικίες θωρακίζουν ὅλο καὶ περισσότερο μυρίκοφωλιές, κι' ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀέρας δυσκολώτερα φτάνουν ὡς τὰ διαμερίσματά μας, ἡ βιομηχανία δημιουργεῖ προϊόντα ποὺ μᾶς πείθουν.

Τὸ σπίτι σας ἔχει κακὸ ἀερισμὸ καὶ οἱ δυσάρεστες ὀσμὲς δὲ φεύγουν: ψεκάστε μὲ ἕνα θαυματουργὸ προϊὸν καὶ τὰ ἀρώματα τοῦ δάσους θὰ ξεχυθοῦν στὰ διαμερίσματά σας. Κάνοντάς σας νὰ ξεχάσετε πὼς αὐτὰ τὰ ἀρώματα καλύπτουν τὶς δυσάρεστες ὀσμές, συνεπῶς καὶ τὶς πηγὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες προέρχονται.

Συμπέρασμα ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς σκέψεις ποὺ προκάλεσε τὸ φετεινὸ «Σαλόν» τοῦ Σύγχρονου Σπιτιοῦ στὸ Παρίσι, σὲ τὰ θαυμαστὰ του ἐκθέματα: Τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα ποὺ προσφέρονται στὴ νοικοκυρὰ ἀντανακρίνονται σὲ πραγματικὲς ἀνάγκες, ἀλλὰ μόνο στὸ βαθμὸ ποὺ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΑΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τὸ 1985 ἡ παγκόσμια παραγωγὴ πετρελαίου δὲν θὰ καλύπτη τὴν ζήτηση

ΜΥΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΣΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Εἶναι πιθανὸν ὅτι περὶ τὸ 1985 ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία θὰ χρειασθῆ νὰ διπλασιάση τὴν παραγωγὴν τοῦ πετρελαίου της διότι, τότε, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐξάγη, ἀλλὰ θὰ εἰσαγη πετρέλαιον αἱ ἐξαγωγαὶ πετρελαίου τῆς Κίνας θὰ εἶναι ἐλάχισται, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τῶν μεγαλειτέρων βιομηχανικῶν χωρῶν τοῦ κόσμου θὰ ὑπερβαίνουν τὰ 100 ἑκατομμύρια βαρελίων πετρελαίου ἡμερησίως.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ὠμὰ πορίσματα μιᾶς πρόσφατου μελέτης τῆς Ἀμερικανικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν (ΣΙΑ), ἡ ὁποία ἐπηρέασε σοβαρῶς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου Κάρτερ ἐπὶ τῆς ἐξαγγελθείσης τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐνεργειακῆς του πολιτικῆς. Ἡ ἔκθεσις κάμνει τὴν αὐτὴν προειδοποίησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμε καὶ ὁ Πρόεδρος Κάρτερ πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς: ἐὰν δὲν ληφθοῦν ἄμεσα καὶ αὐστηρὰ μέτρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἐνεργείας, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιταμβῆ μία «ἐθνικὴ καταστροφή».

Σκοπὸς τῆς μελέτης ἦτο νὰ προσδιορίση πῶς θὰ ἔχη διεθνῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐνεργείας περὶ τὸ 1985, τὰ δὲ πορίσματά της ἐβασίζοντο ἐπὶ πληροφοριῶν τῆς ΣΙΑ, ἐν συνυδυασμῷ μὲ τὰ δημοσιευθέντα πορίσματα τοῦ Ὀργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ Ἀναπτύξεως καὶ τῆς Διεθνοῦς Ὑπηρεσίας Ἐνεργείας. Ἡ μελέτη εἶναι μυστική.

Η ΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ἡ ὑποβληθεῖσα πρὸς τὸν Πρόεδρον Κάρτερ ἔκθεσις τονίζει, ὅτι ἡ παγκόσμιος ζήτησις πετρελαίου θὰ εἶναι τῷ 1980, ἴση πρὸς τὴν παραγωγήν του, θὰ ὑπερβαίνη δέ, ταύτην περὶ τῷ 1985.

Ἡ ἔκθεσις ἀποφαίνεται, ὅτι «ἡ Σοβιετικὴ βιομηχανία πετρελαίου εὑρίσκεται εἰς δυσχερῆ θέσιν. Ἡ Σοβιετικὴ παραγωγὴ πετρελαίου θὰ φθάση κατὰ τὸ προσεχές, πιθανῶς, ἔτος εἰς τὸ ἀποκορύφωμά της, ἐὰν δὲ θὰ ἐπέλθη, ἡ κάμψις εἰς τὴν παραγωγήν, θὰ εἶναι ἀπότομος.

Ἡ ΣΙΑ προβλέπει ὅτι, περὶ τὸ 1985 ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις μετὰ τῶν δορυφόρων της εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην, θὰ ἔχη ἀνάγκην εἰσαγωγῆς τοὐλάχιστον 3,5 ἑκατομμυρίων βαρελίων πετρελαίου ἡμερησίως, ἴσως δὲ καὶ 4 ἑκατομμυρίων. Ἡ ἔκθεσίς της παρατηρεῖ, ἐπίσης, ὅτι αἱ Κινεζικαὶ ἐξαγωγαὶ πετρελαίου θὰ μειωθοῦν σημαντικῶς περὶ τῷ 1985, διότι ἡ Κίνα θὰ ἔχη ἀνάγκην ὁλων τῶν πετρελαίων της, λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἰδικῶν της ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΕΙΩΣΙΣ

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν Δύσιν, ἡ παραγωγὴ πετρελαίου τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ τῆς Ἀλάσκας θὰ αὐξήση μὲν τὸ διαθέσιμον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ΟΟΣΑ., κατὰ 4 περίπου τοῖς ἑκατὸν τὸν ἐτήσιον, ἀλλ' ἡ ζήτησις θὰ εἶναι ἐξ ἴσου μεγάλη, περὶ τὸ 1980 ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἐνεργείας εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν θὰ μειωθῆ κατὰ δραματικὸν τρόπον, ἐνῶ περὶ τῷ 1985 αἱ ἀνάγκαι ἐνεργείας της θὰ ἔχουν αὐξηθῆ ἀπὸ 73 ἑκατομμύρια βαρελίων πετρελαίου ἡμερησίως εἰς πλέον τῶν 100 ἑκατομ. βαρελίων.

Παραλλήλως πολλαὶ χῶραι—μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Χωρῶν Ἐξαγωγῆς Πετρελαίου δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγὴν των περὶ τῷ 1985 μάλιστα, δέ προβλέπεται ὅτι ἡ παραγωγὴ τῆς Περσίας θὰ μειωθῆ ἐλαφρῶς. Οὕτω, ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία θὰ εὑρεθῆ εἰς πλέον κυρίαρχον θέσιν ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, θὰ χρειασθῆ, ὅμως, διὰ νὰ ἀντιμετωπίση τὴν παγκόσμιον ζήτησιν, νὰ διπλασιάση τὴν παραγωγὴν της. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δυνηθῆ νὰ ἐφοδιάζη τὸν κόσμον μὲ 19—23 ἑκατομμύρια βαρελίων πετρελαίου ἡμερησίως.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡ